

שמיל בלברמן

"הרפתות מתפקדות היטב אבל האנשים בטרומה"

ראובן זלץ

הסיפור של רפתני עוטף עזה, הוא סיפור של שכול, כאב, גבורה, ציונות, התמדה, אומץ לב, ערכים עליהם קמה ונבנתה מדינת ישראל. 14 חודשים לאחר תחילת המלחמה ורפתני העוטף שבו לעבודה מלאה, אך האנשים בטרומה. שמיל "עברה שנה ושום דבר בעצם לא השתנה, החטופים בעזה". בעוטף מדברים על שיקום ותקומה אך הנפש עדיין פצועה והכעס ותחושת ההפקרות עדיין שם. תמונת מצב של רפתות עוטף עזה, 'משק הבקר והחלב' ממשיך ללוות את רפתני העוטף ונזכר איתם גם בשבת

- ההיא שבה הכל השתנה לעד!

פועלים במציאות קשה וכואבת. בלברמן

יום שני, 9.12.24 עוד יום בעוטף עזה, האזור שהפך לסמל למחדל, להפקרה, וגם לאומץ, גבורה וציונות אמיתית. הנסיעה בכביש 232 מעלה זיכרונות שלעולם לא יימחקו, קשה לחלוף על פני המיגוניות הפרושות לאורך הכביש ולהיזכר בסיפורי הגבורה, הרצח, החטיפות. ביום טוב, אפשר לראות את עזה, את השכונות הקרובות לגדר הגבול, עשן סמיך מיתמר מעל ג'בליה, השמש זורחת ביום סתיו שמשי והתותחים עדיין רועמים, נשמעים היטב בכל המרחב, יום ולילה. עדיין הקיבוצים מפונים והקהילות נודדות ברחבי הארץ, מציאות מורכבת ולא פשוטה. 17 רפתות פועלות במסגרת ההתארגנות של משקי הנגב, רובן ככולן שבו לעבודה מלאה ולייצור חלב. רוב רובן של הרפתות השתקמו, אך חשוב לזכור ולציין, במרבית הרפתות, הישובים עדיין מפונים, התושבים עדיין לא חזרו אך הרפתנים נשארו, כרגיל, לעבוד בכל תנאי ובכל דרך, כי אין אופציה אחרת. אך ראוי לציין, מציאות קשה מאוד, הזיכרונות, הכאב, תחושת ההפקרה, שעדיין פועמת. שנה אחרי וממשלת ישראל עדיין לא ממש התגייסה בכל כוחה

הכניסה לרפת ניר יצחק

למשפחה. החיים שלנו התהפכו, מה שהיה לא יהיה עוד". שמיל מבקש לציין ולומר "בתוך כל החושך הזה, אני חייב לציין את חברת תנובה שהיתה איתנו בחזית, עזרה לשיקום הרפתות ועדיין צועדת איתנו יד ביד. ומבקש לציין גם את 'האחים לנשק' והאחים לרפת, בזכותן הצלחנו לשקם את הרפתות ולהמשיך לעבוד בזמן הימים הראשונים של המלחמה, וזה המקום להגיד תודה גדולה לכל מאות המתנדבים שהגיעו, לעיתים תחת אש ועזרו לנו להציל את הרפתות שלנו".

לאירוע, לשיקום. שמיל בלברמן, האיש המיוחד הזה, העומד בראש ההתארגנות שלא מפסיק לרגע, לפעול למען הרפתות. אך גם שמיל, הוא לא אותו שמיל, האיש, שחשב שכבר ראה הכל, הוא איש עצוב, כאוב וגם כעוס. כשאני שואל אותו מה קורה, מה איתך, הוא מחייך אלי חיוך מריר ואומר "המדינה הלכה לי, ברגע שהפכו את החטופים והמחאות שלנו לאויבי העם, מה עוד יש לי לומר. אני פשוט חסר אונים. עברה שנה ושום דבר לא השתנה, החטופים עדיין שם. יש לנו 2 חטופים מרפת פ.ר.ח. הרפתנים שלנו עברו טראומה נוראית, אומנם הרפתות מתפקדות אבל האנשים בטרומה"

ואיפה המדינה באירוע?

"עושים לנו את המוות, בירוקרטיה בלתי נגמרת ועוד לא ראינו גרוש. שנה עברה ואת מרבית הכסף לא ראינו, זה בלתי נתפס ומאוד מתסכל, אנחנו במציאות מאוד מאוד קשה כאן".

ובפן האישי משפחתי אצלך?

"תשמע, קשה מאוד, שאף אחד לא יתבלבל, קשה מאוד. הבת שלי איבדה את טל חיימי האהוב שלנו, איבדנו את אופק ארזי, החבר הכי טוב של הבן שלי יאיר, שהיה רפתן בניר יצחק. יאיר כרגע בקהילה אחרת, ברביבים ומגיע כל יום לניר יצחק לעבוד ולנהל את הרפת שלנו. הדס אשתי נמצאת כל הזמן בקיבוץ משאבי שדה עם הבת שלנו אלה חיימי שילדה בן ב-1 למאי. הדס עוזרת לה עם זוג תאומים בני 11 וילד בני 7. מצב מורכב, המשפחה שלנו ספגה מכה קשה מאוד, אנחנו עסוקים בהישרדות היום יומית. אני בניר יצחק, על הקו בין הקיבוץ

ק.ג. תשתיות בע"מ

מקבוצת אהרונסי יזמות ופיתוח

תאית
לריפוד

תאית
לבורות
תחמיץ

תאית
למיצוק

חזרנו לספק!!

במחירים חסרי תקדים

שירות מעולה מחירים קסומים
ללא תחרות בכל הארץ כולה.

הרצל 27 חדרה | קובי אהרונסי 052-4605654 | www.aharonesi.co.il